

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/246/2014
Identifikačné číslo spisu:	1211227003
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1211227003.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou Tomáš Kušnír, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Tomáš Kušnír, proti odporcovi M. K., bytom D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Vážecká 16, Prešov, zastúpené JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, advokátska kancelária, ul. Sovietskych hrdinov 163, Svidník, o zaplatenie 2389,71 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 51 C 79/2012, v konaní o dovolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31.mája 2013, sp. zn. 5 Co 334/2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 31.mája 2013, sp. zn. 5 Co 334/2013 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava II (súd prvého stupňa) rozsudkom zo 7. novembra 2012, č. k. 51 C 79/2012-64 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2389,71 € s príslušenstvom. Podľa odôvodnenia rozhodnutia uvedená suma predstavuje dlh z dôvodu porušenia zmluvných podmienok medzi odporcom a VÚB, a.s., ktorú zmluvu uzatvorili 22.6.2004. Neskôr VÚB, a.s. svoju pohľadávku postúpila na navrhovateľa a keďže odporca nesplnil svoju povinnosť a pohľadávku nesplatil, bol zaviazaný na jej zaplatenie.

Procesným úkonom z 22. februára 2012 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Vážecká 16, IČO: 42 176 778, zastúpené JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, vo Svidníku, ul. Sovietskych hrdinov 163 (ďalej len „ZDRUŽENIE“), že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu.

Prvostupňový rozsudok napadlo ZDRUŽENIE odvolaním a navrhlo ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 31. mája 2013, sp. zn. 5 Co 334/2013 odvolanie ZDRUŽENIA odmietol ako podané neoprávnenou osobou (§ 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). V odôvodnení poukázal na § 201 O.s.p. a vyslovil názor, že vedľajší účastník môže podať odvolanie, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. Keďže v danej veci o taký prípad nešlo, ZDRUŽENIE nebolo oprávnené podať proti prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podalo ZDRUŽENIE dovolanie s tým, že odvolací súd mu odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), lebo odmietol jeho odvolanie ako podané neoprávnenou osobou, hoci procesné predpoklady pre tento postup neboli dané. Odvolací súd vychádzal z toho, že v danom prípade nejde o vec, v ktorej by z právneho predpisu vyplýval určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom (§ 201 druhá veta O.s.p.), a z toho vyvodil, že vedľajší účastník nebol oprávnený podať odvolanie. Podľa názoru ZDRUŽENIA ale z uvedeného ustanovenia nevyplýva, že by v danej veci bolo osobou neoprávnenou podať odvolanie. Procesný postup odvolacieho súdu mal preto za následok odňatie jeho možnosti konať pred súdom. Z týchto dôvodov ZDRUŽENIE navrhlo dovolaním napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľ vo vyjadrení k dovolaniu poprel prípustnosť aj vecnú opodstatnenosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku ZDRUŽENIA. Navrhol dovolanie ako procesne neprípustné odmietnuť.

Odporca sa k dovolaniu písomne nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas subjekt, ktorý bol účastníkom odvolacieho konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie v danom prípade smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu. Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. V danej veci prípustnosť dovolania podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. neprichádza do úvahy, lebo napadnuté nie je uznesenie uvedené v týchto ustanoveniach.

Prípustnosť dovolania v preskúmvanej veci by prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd vymenovaných v § 237 O.s.p. V zmysle tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že z hľadiska § 237 O.s.p. nie je relevantné tvrdenie

dovolateľa o existencii vady uvedenej v tomto ustanovení, ale len zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto vade skutočne došlo.

Vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. ZDRUŽENIE nenamietalo a v dovolacom konaní ich existencia ani nevyšla najavo. Prípustnosť podaného dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

ZDRUŽENIE v dovolaní namieta, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., je nesprávny procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O prípad odňatia možnosti odvolateľa konať pred súdom ide tiež vtedy, keď odvolací súd odmietne jeho odvolanie, i keď neboli dané procesné predpoklady pre tento postup (viď primerane R 23/1994).

So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd skúmal, či odmietnutie odvolania ZDRUŽENIA odvolacím súdom vykazuje znaky procesného postupu odnímajúceho možnosť konať pred súdom.

Ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.).

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.).

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 O.s.p.).

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd nepovažoval vedľajšieho účastníka za osobu oprávnenú podať odvolanie z dôvodu, že z právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a odporcom. Oprávnenosť vedľajšieho účastníka podať odvolanie posudzoval podľa § 201 veta druhá O.s.p. interpretujúc toto ustanovenie takým spôsobom, že vedľajší účastník môže podať odvolanie len v prípadoch, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. Takýto výklad uvedeného ustanovenia nie je správny.

Podľa § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Zmyslom citovaného ustanovenia § 201 veta druhá O.s.p. je zaručiť vedľajšiemu účastníkovi procesné právo podať odvolanie bez ohľadu na postoj účastníka, na strane ktorého vystupuje, teda aj proti jeho vôli, ak ide o prípad, kedy z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. Napriek použitému slovu „aj“ v texte tejto právnej normy ju však nemožno interpretovať tak, že len v prípadoch v nej uvedených je vedľajší účastník oprávnený podať odvolanie. Popri § 201 veta druhá O.s.p. je súčasťou tohto procesného predpisu aj ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p., v zmysle ktorého, ako už bolo uvedené, vedľajší účastník má v rozsahu legitímácie účastníka právo podať odvolanie alebo dovolanie, a to buď popri účastníkovi, ktorého podporuje, alebo sám, a len pokiaľ sa jeho úkony dostanú do rozporu (zistenie tejto skutočnosti je povinnosťou konajúceho súdu) s úkonmi účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 14.februára 2013, sp. zn. 6 Cdo 272/2012).

Pretože v preskúmvanej veci sa odvolací súd v dôsledku nesprávnej interpretácie § 201 veta druhá O.s.p. nezaoberal splnením podmienok oprávňujúcich vedľajšieho účastníka v zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. podať odvolanie, je jeho rozhodnutie predčasné, a teda nesprávne. Nesprávnym rozhodnutím o odmietnutí odvolania odňal vedľajšiemu účastníkovi možnosť konať pred súdom. Konanie pred odvolacím súdom tak bolo postihnuté vadou vyplývajúcou z ustanovenia § 237 písm. f) O.s.p.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 1 O.s.p. uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.